

تاثیر غنی سازی با دی اکسید کربن بر صفات مورفوفیزیولوژیک گیاه آمارانتوس زینتی (*Amaranthus tricolor* L.) در شرایط تنش شوری

مریم کمالی^{*۱} - محمود شور^۲ - یحیی سلاح ورزی^۳ - مرتضی گلدانی^۴ - علی تهرانی فر^۵

تاریخ دریافت: ۸۹/۱۲/۲۳

تاریخ پذیرش: ۹۰/۱۲/۹

چکیده

تحقیق حاضر به منظور بررسی تاثیر غلظت های مختلف دی اکسید کربن و شوری بر صفات مورفوفیزیولوژیک گیاه آمارانتوس زینتی در شرایط گلخانه ای در دانشکده کشاورزی دانشگاه فردوسی مشهد اجرا شد. آزمایش در قالب کرت های خرد شده بر پایه طرح کامل تصادفی با دو عامل دی اکسید کربن (۳۸۰، ۷۰۰ و ۱۰۵۰ میکرولیتر در لیتر) و شوری (صفر، ۱۵۰ و ۳۰۰ میلی مولار کلرید سدیم) و سه تکرار بود. نتایج نشان داد در شاهد دی اکسید کربن (۳۸۰ میکرولیتر در لیتر)، با اعمال تنش شوری تا ۳۰۰ میلی مولار، وزن خشک اندام هوایی، ارتفاع بوته و سطح برگ به ترتیب از ۹/۳۴، ۵۳/۸۳ و ۱۰۰۱ به ۳/۷۱، ۳۵/۳ و ۱۵۸ رسید. برهمکنش شوری و دی اکسید کربن نیز نشان داد در تیمار شاهد شوری و در غلظت ۱۰۵۰ میکرولیتر در لیتر دی اکسید کربن، وزن خشک اندام هوایی و ارتفاع ساقه به ترتیب ۴۶ و ۳۸ درصد افزایش یافت. در تنش ۱۵۰ میلی مولار کلرید سدیم با افزایش غلظت دی اکسید کربن از ۳۸۰ به ۷۰۰ میکرولیتر در لیتر سطح برگ از ۱۳۴ به ۳۵۸ سانتیمتر مربع افزایش یافت و در غلظت ۱۰۵۰ میکرولیتر در لیتر دی اکسید کربن و تنش ۱۵۰ میلی مولار به ۲۸۷ سانتیمتر مربع رسید. نتایج کل نشان داد افزایش غلظت دی اکسید کربن باعث بهبود اثرات سوء شوری شده است، به طوری که در صفاتی نظیر سطح برگ و نشت الکترولیت، غلظت ۷۰۰ میکرولیتر در لیتر و در صفاتی مثل وزن خشک ریشه و اندام هوایی و ارتفاع بوته غلظت ۱۰۵۰ میکرولیتر در لیتر دی اکسید کربن عکس العمل بهتری را نسبت به شوری نشان داد.

واژه های کلیدی: آمارانتوس، دی اکسید کربن، تنش شوری

مقدمه

خاک های فقیر از مواد مغذی، محدوده وسیع حرارتی، تابش زیاد و مقاومت به خشکی، این گیاه را به عنوان یک محصول جدید و فراموش شده در مناطق نیمه خشک مطرح کرده است (۳۱). براین اساس می توان انتظار داشت آمارانتوس به عنوان یک گیاه مقاوم به شرایط تنش در فضای سبز شهری مورد استفاده وسیع تر قرار گیرد. شوری خاک و آب از جمله عوامل تنش زای محیطی می باشد که علاوه بر اختلال و کاهش قابلیت جذب آب توسط ریشه ها، گیاهان را از نظر تغذیه ای و فرآیندهای متابولیکی دچار مشکل می نماید (۲۰). خسارت شوری در گیاهان شامل کاهش میزان آب، سمیت یون های ویژه و اختلال در جذب عناصر غذایی می باشد (۳۴). جذب آب با افزایش شوری کاهش می یابد، زیرا قابلیت تراوایی ریشه که توسط هدایت هیدرولیکی سیستم ریشه بیان می شود، به طور معنی داری تحت شرایط تنش شوری کاهش می یابد (۲۹). یکی از شاخصهای مؤثر در تحمل به شوری حفظ آماس سلولی است که از این طریق گیاه با کاهش رشد در اثر شوری مقابله می کند (۳۴). کاهش رشد و

زلف عروس (آمارانتوس، افروز) با نام علمی *Amaranthus L. tricolor* گیاهی چهار کربنه از خانواده آمارانتاسه^۶ است. اکثر ارقام آن برگ های رنگی دارند که به صورت یک رنگ، دو رنگ و سه رنگ می باشند. چنانچه این گیاه به صورت تک بوته و درون چمن کاشته شوند به خاطر ارتفاع بوته، برگ های فراوان و رنگین، منظره جالبی به وجود می آورند. توانایی آمارانتوس در پاسخ به شرایط نامناسب مثل

۱ و ۲- به ترتیب دانشجوی کارشناسی ارشد، استادیار و دانشیار گروه علوم باغبانی،

دانشکده کشاورزی، دانشگاه فردوسی مشهد

*- نویسنده مسئول: (Email: m.kamali57@yahoo.com)

۳- مربی پژوهشی مرکز تحقیقات انار، دانشگاه فردوسی مشهد

۴- استادیار گروه زراعت و اصلاح نباتات، دانشکده کشاورزی، دانشگاه فردوسی مشهد

نیز افزایش دی اکسید کربن محیط تا دو برابر، وزن خشک و سطح برگ هر بوته را افزایش داد (۳۸). اثرات ناشی از غنی سازی با دی اکسید کربن می تواند در نتیجه تنش شوری تحت تاثیر قرار گیرد (۱۰). بررسی اثر متقابل غنی سازی با گاز دی اکسید کربن و تنش شوری در گیاه پیپینو^۳ نشان داد در تنش ۲۵ میلی مولار کلرید سدیم، افزایش دی اکسید کربن از ۳۵۰ به ۷۰۰ میکرولیتر در لیتر تعداد برگ هر بوته را ۱۷ درصد افزایش داد (۱۰). مطالعات انجام شده در ۳ سطح شوری صفر، ۲۵ و ۵۰ میلی مولار کلرید سدیم و ۳ سطح ۴۰۰، ۸۰۰ و ۱۲۰۰ میکرولیتر در لیتر دی اکسید کربن در گیاه طالبی نشان داده است افزایش میزان دی اکسید کربن عملکرد میوه را افزایش می دهد. اما این افزایش زمانی است که گیاه در معرض تنش شوری نباشد (۲۲). با توجه به افزایش دی اکسید کربن در سالهای آینده و تاثیر مثبت آن بر رشد، و همچنین تاثیر کاهشی تنش شوری بر رشد گیاهان، این آزمایش به منظور بررسی اثر متقابل این دو عامل بر برخی صفات مورفولوژیک و فیزیولوژیک آمارانتوس زیتنی انجام شد.

مواد و روش ها

این پژوهش به صورت کرت های خرد شده بر پایه طرح کامل تصادفی در بهار و تابستان ۱۳۸۹ در گلخانه تحقیقاتی دانشکده کشاورزی دانشگاه فردوسی مشهد به اجرا در آمد. تیمارهای آزمایش شامل سه سطح دی اکسید کربن (۳۸۰ میکرولیتر در لیتر به عنوان شاهد، ۷۰۰ میکرولیتر در لیتر، ۱۰۵۰ میکرولیتر در لیتر) و سه سطح تنش شوری (صفر میلی مولار (شاهد)، ۱۵۰ میلی مولار (تنش متوسط)، ۳۰۰ میلی مولار کلرید سدیم (تنش شدید)) و سه تکرار بود. خاک گلدان حاوی خاک زراعی، ماسه، کود حیوانی و خاکبرگ بود که به نسبت ۴:۲:۱ در نظر گرفته شد. بذرها ابتدا داخل سینی های کشت حاوی کوکوپیت، کشت شده و بعد از جوانه زنی و در مرحله سه برگی به گلدانهایی با قطر دهانه ۲۰ و ارتفاع ۱۸ سانتی متر منتقل شدند. به این ترتیب گیاهان مجموعاً به مدت ۸۰ روز تحت تیمار دی اکسید کربن قرار گرفتند و همزمان با آب شور آبیاری شدند. دمای محیط حدود ۳۳ درجه سانتیگراد در طول روز و ۱۸ درجه سانتیگراد در شب با رطوبت نسبی حدود ۷۰ درصد تنظیم شد.

اعمال تیمار دی اکسید کربن: تیمار های مختلف

دی اکسید کربن در زیر پلاستیک به صورت جداگانه طراحی و غلظت دی اکسید کربن توسط سیستم زمان سنج با دستگاه CO₂ سنج پرتابل با توجه به حجم داخل اتاقک ها کنترل شد. این سیستم به طور اتوماتیک عمل کرده و با استفاده از یک سلول نوری در شب خاموش و با افزایش شدت نور در روز روشن می شد. لذا با استفاده از زمان

عملکرد بستگی به غلظت نمک دارد. هرچه غلظت نمک بیشتر باشد کاهش رشد محسوس تر است و سرعت توسعه برگ تحت تاثیر میزان سدیم و کلر قرار می گیرد و می تواند شاخص مناسبی برای تعیین مقاومت به شوری باشد (۷). ذخیره انرژی متابولیسی ممکن است اساس کاهش رشد گیاه در شرایط شوری باشد. در این شرایط انرژی لازم برای تنظیم یونی و اسمزی زیادتر شده و رشد گیاه کاهش می یابد (۱۷).

از طرفی مشخص گردیده که در دهه های اخیر غلظت دی اکسید کربن در اتمسفر در اثر مصرف سوختهای فسیلی افزایش یافته است. از شروع انقلاب صنعتی، سطح دی اکسید کربن اتمسفر از ۲۸۰ به حدود ۳۷۰ پی پی ام افزایش یافته و پیش بینی می شود که در هر سال حدود ۱/۸ پی پی ام بر غلظت آن افزوده گردد (۵). انتظار می رود غلظت دی اکسید کربن تا پایان قرن حاضر به ۶۰۰ تا ۱۰۰۰ پی پی ام افزایش یابد (۱۱). غنی سازی دی اکسید کربن^۱ در گلخانه ها می تواند به عنوان راهکاری برای کاهش زمان تولید، بهبود قدرت رشد و همچنین افزایش کیفیت گیاه استفاده شود (۳۵). در شرایط غنی از دی اکسید کربن، میزان بالاتر فتوسنتز خالص و به دنبال آن تجمع ماده خشک و افزایش رشد در گیاه مشاهده می شود. افزایش فتوسنتز با افزایش غلظت دی اکسید کربن به دلیل کاهش بازدارندگی اکسیژن در فتوسنتز می باشد. غلظت بالای دی اکسید کربن همچنین موجب افزایش دمای بهینه برای رشد می شود. کاهش میزان تنفس نیز تحت شرایط غنی شده از دی اکسید کربن به خوبی مشاهده می شود (۲۶). افزایش غلظت دی اکسید کربن باعث افزایش فتوسنتز خالص در گیاهان گلدانی، گلهای بریده و سبزیها خواهد شد (۲۶). افزایش غلظت دی اکسید کربن به میزان ۷۰۰ تا ۱۴۰۰ میکرولیتر در لیتر سبب افزایش تولید گلهای زیتنی رعنا زیبا، جعفری و ابری شد (۱). اثرات مشابه دیگری در اثر غنی سازی با گاز دی اکسید کربن در برخی ارقام رز، کالانچوا^۲ (۲۷)، گوجه فرنگی (۲۸)، گل استکانی و بنفشه آفریقای (۲۴) بدست آمد. در مورد گیاهان چهار کربنه و پاسخ سازوکار فتوسنتزی به افزایش غلظت دی اکسید کربن و شرایط نامساعد محیطی تحقیقات کمی صورت گرفته است (۱۹). گیاهان با مسیر فتوسنتزی C₄ نیز ممکن است با افزایش دی اکسید کربن، افزایش فتوسنتز و در نتیجه افزایش رشد در شرایط تنش داشته باشند (۱۸). پورتر (۳۰) گزارش کرد افزایش دی اکسید کربن محیط در بعضی گیاهان چهار کربنه، به طور معنی داری فتوسنتز و صفات رشدی را افزایش می دهد. افزایش دی اکسید کربن در علف هرز چهار کربنه *Amaranthus retroflexus* منجر به افزایش ۲۵ درصدی زیست توده شد (۳۷). در گیاه زراعی *Amaranthus hypochondriacus*

1- CO₂ enrichment

2- *Kalanchoe blossfeldiana* Poelln

3- *Solanum muricatum* Ait

محتویات داخل لوله‌های آزمایش انجام گرفت. در نهایت مقادیر نشت الکترولیت از طریق رابطه زیر محاسبه شد.

$$EL = (C_i/C_m) \times 100$$

درصد مقدار آب نسبی برگ RWC ^۷ با استفاده از قطعات یک سانتیمتری برگ گیاهان و اندازه گیری وزن تر آنها، قرار دادن در آب به مدت ۲۴ ساعت در تاریکی و دمای ۴ درجه سانتیگراد و تعیین وزن اشباع و سپس وزن خشک (آون ۷۰ درجه سانتیگراد به مدت ۲۴ ساعت) با استفاده از فرمول زیر محاسبه شد:

$$RWC (\%) = [(وزن خشک - وزن آماس) / (وزن خشک - وزن تر)] \times 100$$

آنالیز آماری: آنالیز آماری داده های این پژوهش توسط نرم افزارهای MSTATC و EXCEL و کلیه مقایسات میانگین ها توسط آزمون LSD در سطح احتمال ۵ درصد انجام گردید.

نتایج و بحث

وزن خشک ریشه و اندام هوایی

تجزیه واریانس مربوط به وزن خشک ریشه و بخش هوایی نشان داد که بین غلظت های متفاوت دی اکسید کربن و همچنین سطوح مختلف شوری تفاوت معنی دار وجود داشت (جدول ۲). از سوی دیگر برهمکنش شوری و دی اکسید کربن نیز بر مقادیر وزن خشک بخش هوایی و ریشه معنی دار بود ($p < 0.01$). با افزایش غلظت دی اکسید کربن بر وزن خشک گیاه (ریشه و بخش هوایی) افزوده شد. ولی با اعمال تنش شوری به سرعت از مقادیر این صفات کم شد. بدین ترتیب شدید ترین تیمار شوری (۳۰۰ میلی مولار)، وزن خشک ریشه و بخش هوایی را در مقایسه با میانگین شاهد به ترتیب برابر ۴۷/۴ و ۵۳/۱ درصد کاهش داد (جدول ۳). میانگین وزن خشک اندام هوایی و ریشه در گیاهانی که در بالاترین سطح دی اکسید کربن قرار داشتند به ترتیب برابر ۵/۳۵ و ۱/۸۳ گرم نسبت به میانگین شاهد افزایش یافت (جدول ۳). همچنین بررسی اثر متقابل دی اکسید کربن و شوری نشان داد بیشترین وزن خشک اندام هوایی و ریشه در بالاترین غلظت دی اکسید کربن و مربوط به سطح صفر میلی مولار نمک برای ریشه (شکل ۱) و در سطوح صفر و ۱۵۰ میلی مولار نمک برای اندام هوایی است (شکل ۲). در تنش شوری با افزایش نمک در محیط ریشه، پتانسیل اسمزی محیط افزایش یافته، جذب آب کم شده و به دنبال آن فشار تورژسانس سلول ها نیز کاهش می یابد. خروج آب از سلولها مانع از رشد آنها می گردد. از طرف دیگر با کوچک شدن و ریزش برگ ها منبع تولید مواد پرورده در برگ ها کاهش می یابد.

سنج های تعبیه شده در جعبه فرمان و نیز حجم اتاقک ها، غلظت های مورد نظر، به اتاقک ها تزریق می شد. به منظور کنترل دقیق میزان دی اکسید کربن، در اتاقک های حاوی گاز دی اکسید کربن، کالیبراسیون سیستم مذکور به صورت روزانه توسط دستگاه پرتابل اندازه گیری دی اکسید کربن (مدل AZ77535) ساخت کشور تایوان انجام پذیرفت. بذر گل آمارانتوس زینتی برای انجام این آزمایش از شرکت فروش بذر باغ فرید تهران تأمین شد.

اعمال تنش شوری: گیاهان یک ماه بعد از استقرار نشا داخل گلدان و همزمان با اعمال تیمار دی اکسید کربن در مرحله شش تا هشت برگی تحت تنش شوری قرار گرفتند و به طور مرتب بر حسب نیاز آبی با محلول حاوی مقادیر متفاوت از کلرید سدیم با غلظت های ذکر شده، آبیاری شدند. بدین ترتیب گیاهان مجموعاً به مدت ۸۰ روز تحت تیمار دی اکسید کربن قرار گرفتند و همزمان با آب شور آبیاری شدند.

صفات قابل ارزیابی: در انتهای آزمایش و پس از مشاهده اولین علائم تنش به منظور بررسی صفات مورفولوژیک گیاه مذکور تعداد برگ، ارتفاع بوته، قطر ساقه و طول ریشه اندازه گیری شد. شاخص کلروفیل با استفاده از دستگاه کلروفیل سنج^۱ اندازه گیری شد. پس از شستشو ریشه ها، حجم ریشه توسط استوانه مدرج و بر اساس میزان افزایش حجم آب نسبت به حالت اولیه بر حسب سانتی متر مکعب اندازه گیری گردید. سپس ریشه و اندام هوایی گیاه جهت اندازه گیری وزن خشک به مدت ۴۸ ساعت در دمای ۷۵ درجه سانتی گراد به آون منتقل شدند. سطح برگ توسط دستگاه سطح برگ سنج^۲ Model Li (Cor- 1300, USA) و هدایت روزنه ای با استفاده از پرومتر^۳ اندازه گیری شد. جهت تعیین پایداری غشاء سلولهای برگی از شاخص نشت الکترولیت^۴ استفاده گردید. در این روش ابتدا قطعاتی برگی با اندازه ۲ سانتیمتر تهیه شد. این قطعات پس از شست و شو همراه با ۱۰ میلی لیتر آب مقطر در لوله های آزمایش قرار گرفتند. سپس لوله ها به مدت ۱۷ تا ۱۸ ساعت بوسیله شیکر شدیداً تکان داده شدند. در این مرحله^۵ (C_i) بوسیله دستگاه هدایت سنج، ساخت شرکت JEN WAY مدل ۴۳۱۰ اندازه گیری شد. سپس لوله های آزمایش جهت کشته شدن سلولهای برگی به اتوکلاو با دمای ۱۲۱ درجه به مدت ۱۵ دقیقه انتقال داده شدند، و بدین طریق^۶ (C_m) نیز پس از سرد شدن

- 1- Spad
- 2- Leaf Area Meter
- 3- Prometer
- 4 -Electrolyte Leakage

۵- هدایت الکتریکی اولیه

۶- هدایت الکتریکی ماکزیمم

7- Relative water content

جدول ۱- خصوصیات فیزیکی شیمیایی خاک مورد استفاده

EC (ds/m)	pH عصاره اشباع	ازت (%)	ماده آلی (%)	آهک (%)	منیزیم (ppm)	کلسیم (ppm)	پتاسیم (ppm)	سدیم (ppm)	رس (%)	سیلت (%)	شن (%)
۰/۹۸	۷	۰/۰۴۹	۳/۴۱	۹	۱/۵	۳/۲	۰/۵۹	۲/۱	۲۴/۸	۲۵/۴	۴۹/۸

جدول ۲- میانگین مربعات حاصل از تجزیه واریانس صفات مورفولوژیک اندازه گیری شده در گل آمارانتوس

منابع تغییر	درجه آزادی	وزن خشک اندام هوایی	وزن خشک ریشه	تعداد برگ	سطح برگ	ارتفاع گیاه	قطر ساقه	طول ریشه	حجم ریشه
دی اکسید کربن	۲	۶۲/۰۶**	۹/۳۶**	۳۰۲/۱۱**	۱۰۹۵۲۳/۸**	۴۶۷/۰۶**	۱۲/۷۷**	۹۸/۳۴**	۱۰۲/۴۴**
خطا	۶	۱/۰۳	۰/۰۴	۱۹/۰۷	۷۷۸۷/۱۹	۱۳/۷۵	۰/۵۸	۳/۵۵	۵/۶۵
تنش شوری	۲	۷۶/۴۷**	۲/۵۴**	۲۳۷۲/۱۱**	۱۶۴۳۴/۴۰**	۱۴۸۳/۲۳**	۱۰/۹۴*	۸۴/۵۶**	۱۴۴**
دی اکسید کربن × تنش شوری	۴	۸/۷۸**	۰/۶۷**	۱۳۶/۰۵ ^{ns}	۶۷۷۴۸/۳۵**	۱۱۷/۳۰*	۳/۰۳ ^{ns}	۶۵/۱۶**	۲۴/۶۱**
خطا	۱۲	۱/۵۷	۰/۰۸	۸۴/۶۲	۸۶۸۷/۳۰	۳۴/۳۳	۱/۸۸	۳/۰۸	۱/۶۹

** و * به ترتیب معنی دار در سطح احتمال ۱ و ۵ درصد و NS بیانگر عدم تفاوت معنی دار می باشد.

جدول ۳- مقایسه میانگین اثرات ساده دی اکسید کربن و شوری بر صفات مورفولوژیک آمارانتوس

تیمار	وزن خشک اندام هوایی (g/plant)	وزن خشک ریشه (g/plant)	تعداد برگ	سطح برگ (cm ²)	ارتفاع بوته (cm)	قطر ساقه (cm)	طول ریشه (cm)	حجم ریشه (cm ³)
دی اکسید کربن (μL l ⁻¹)								
۳۸۰	۶/۱۶ ^b	۰/۹۱ ^b	۴۹/۱۱ ^b	۴۳۱/۵۰ ^b	۴۲/۹۴ ^b	۵/۹۵ ^c	۲۹/۶۱ ^a	۱۵/۲۳ ^a
۷۰۰	۷/۲۲ ^b	۱/۰۰۷ ^b	۴۶ ^b	۵۷۹/۶۶ ^a	۴۶/۷۷ ^b	۷/۲۷ ^b	۲۵/۱۱ ^b	۱۲ ^b
۱۰۵۰	۱۱/۱۵ ^a	۲/۷۵ ^a	۵۷/۲۳ ^a	۳۶۴ ^b	۵۶/۸۸ ^a	۸/۳۳ ^a	۲۳/۱۶ ^b	۸/۴ ^c
شوری (mM)								
۰	۱۰/۹۲ ^a	۲/۱۵ ^a	۶۹/۱۱ ^a	۹۴۸/۸۴ ^a	۶۳/۵۵ ^a	۸/۴۵ ^a	۲۸/۰۵ ^a	۱۵/۸۸ ^a
۱۵۰	۸/۴۹ ^b	۱/۳۷ ^b	۴۵ ^b	۲۶۰ ^b	۴۳/۲۷ ^b	۶/۶۶ ^b	۲۷/۳۸ ^a	۱۱/۸۸ ^{ab}
۳۰۰	۵/۱۲ ^c	۱/۱۳ ^b	۳۸/۲۲ ^b	۱۶۶/۳۲ ^b	۳۹/۷۷ ^b	۶/۴۴ ^b	۲۲/۴۴ ^b	۷/۸۸ ^b

میانگین هایی که در هر ستون دارای حروف مشترک می باشند، مطابق آزمون LSD ($p < 0.05$) تفاوت معنی داری ندارند.

باعث کاهش کارایی ریشه در جذب عناصر غذایی و آب برای سایر اندام ها می شود و مجموع این عوامل ممکن است کاهش وزن ریشه را به دنبال داشته باشد. بیشترین وزن خشک ریشه و اندام هوایی در غلظت ۱۰۵۰ میکرولیتر در لیتر دی اکسید کربن مشاهده شد. در طی افزایش دی اکسید کربن منجر به افزایش فتوسنتز شده است. در طی فرآیند رشد این مواد فتوسنتزی به اندام های رویشی، سیستم ریشه ای یا اندام های زایشی اختصاص می یابد (۲). نتایج مطالعه بوکر و همکاران (۸) نشان داد که دی اکسید کربن بر تخصیص ماده خشک به اندام های هوایی موثر است. بطوری که در گیاه سویا، ازدیاد غلظت دی اکسید کربن تخصیص ماده خشک را به ترتیب در ریشه، ساقه و

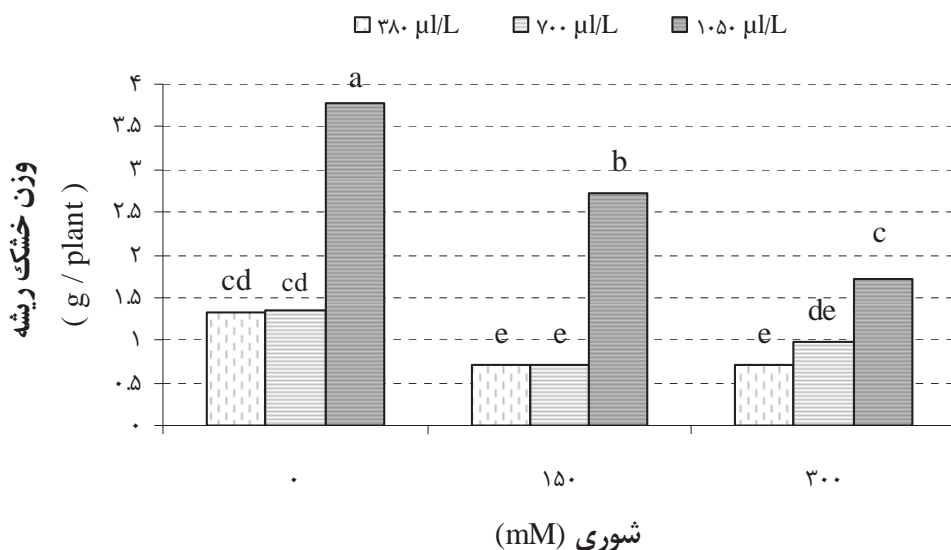
بنابراین مقدار موادی که به سلول ها می رسد کاهش چشم گیری پیدا می کند، که در نهایت، هم تعداد و هم اندازه سلول کاهش می یابد (۳۲) و در نتیجه وزن گیاه کم می شود. غلظت های شوری استفاده شده وزن خشک ریشه را نیز کم کرد. از آنجا که ریشه وظیفه جذب مواد غذایی و آب را به عهده دارد و تنش شوری عمدتاً از ناحیه ریشه به گیاه وارد می شود. بنابراین ریشه اولین اندامی است که با تنش شوری مواجه می شود و با توجه به تنظیم اسمزی و مکانیزم های اجتنابی که در جهت کاهش اثر شوری انجام می دهد (۶)، مقدار زیادی از انرژی که از اندام های هوایی جهت رشد خود دریافت می کند، صرف مقابله با تنش شوری می نماید. این عمل

داودی مشاهده گردید (۲۵).

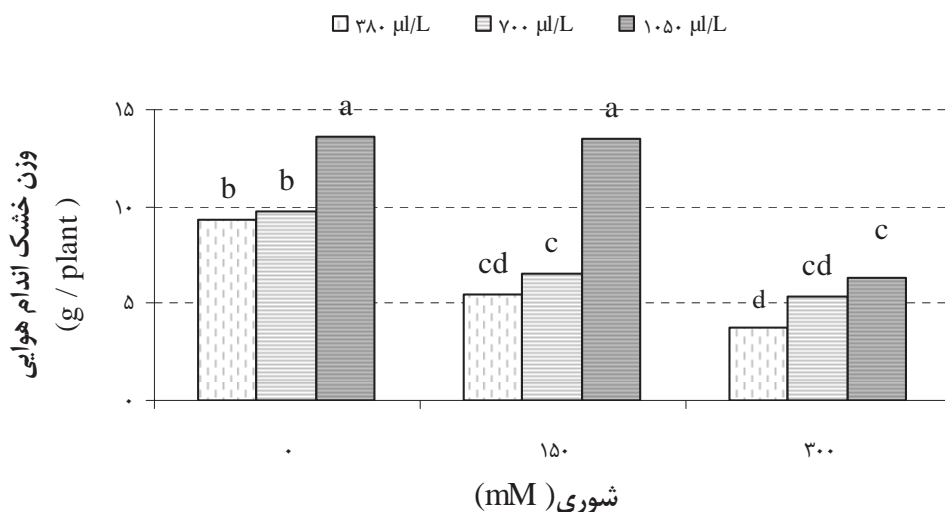
تعداد برگ، سطح برگ، ارتفاع بوته و قطر ساقه

اثرات ساده دی اکسید کربن و شوری بر میانگین تعداد برگ، سطح برگ و ارتفاع گیاه مورد آزمایش معنی دار بود ($p < 0.01$). اثرات ساده دی اکسید کربن و شوری بر میانگین قطر ساقه نیز به ترتیب در سطح احتمال ۱ و ۵٪ معنی دار شد (جدول ۲).

برگ افزایش داد. برهمکنش دو عامل دی اکسید کربن و تنش شوری در گیاه چهار کربنه *Spartina densiflora* نیز نشان داد بیشترین وزن خشک بوته در غلظت ۷۰۰ میکرولیتر در لیتر دی اکسید کربن نسبت به غلظت ۳۸۰ میکرولیتر در لیتر و در غلظت های صفر و ۱۷۱ میلی مولار کلرید سدیم می باشد (۱۳). در یک مطالعه سه رقم از گیاه بنفشه آفریقایی و داودی تحت دی اکسید کربن به غلظت ۳۳۵ (نرمال) و ۹۰۰ میکرولیتر در لیتر قرار گرفتند. با افزایش دی اکسید کربن، افزایش وزن خشک همراه با برگهای بیشتر و بزرگتر در بنفشه آفریقایی و ایجاد ساقه ضخیم تر و طویل تر در شاخه های جانبی

شکل ۱ - تاثیر غلظت های دی اکسید کربن بر وزن خشک ریشه آمارانتوس زینتی در شرایط تنش شوری

شکل ۲ - تاثیر غلظت های دی اکسید کربن بر وزن خشک اندام هوایی آمارانتوس زینتی در شرایط تنش شوری

۱۰ تا ۲۰ درصد افزایش داد (۲۶). در تحقیق فوق با افزایش سطوح شوری سطح برگ کم شد که این کاهش سطح برگ با کاهش تعداد برگ نیز همراه بود. کاهش سطح برگ در اثر شوری یا در نتیجه کاهش تعداد برگ به علت کاهش فتوسنتز و یا کاهش اندازه برگ در اثر کاهش فشار تورژسانس است (۳۲). از طرفی مشاهده شد غلظت ۷۰۰ میکرولیتر در لیتر دی اکسید کربن پارامترهای رشدی نظیر سطح برگ را به دلیل افزایش آسمیلاسیون برگ و افزایش فتوسنتز، افزایش داد (۲۳). بنا به گزارش ماوروگیا نوبولس (۲۲) افزایش دی اکسید کربن تا ۱۲۰۰ میکرولیتر در لیتر، در افزایش سطح برگ در شرایط تنش شوری ۵۰-۲۵ میلی مولار کلرید سدیم مؤثر است، در پژوهش حاضر افزایش سطح برگ فقط تا غلظت ۷۰۰ میکرولیتر در لیتر مشاهده شد و با افزایش بیشتر غلظت دی اکسید کربن تا ۱۰۵۰ میکرولیتر در لیتر مقادیر این صفت کاهش یافت. مطالعات انجام شده بر گیاه *Guzmania hilda* نیز نشان داد با دو برابر شدن غلظت دی اکسید کربن از ۳۸۰ به ۷۵۰ میکرولیتر در لیتر سطح برگ ۳۴ درصد نسبت به تیمار شاهد (۳۸۰ میکرولیتر در لیتر) افزایش یافت (۱۲). همچنین در گیاهان چهار کرنبه ذرت، سورگوم و نیشکر گزارش شده افزایش دی اکسید کربن تا دو برابر میزان فعلی باعث افزایش سطح برگ شده است (۳۷). در طالبی کمترین طول بوته اصلی در بالاترین سطح تنش شوری بررسی شده یعنی ۵۰ میلی مولار کلرید سدیم، گزارش شد که با افزایش دی اکسید کربن تا ۱۲۰۰ میکرولیتر در لیتر تا حدودی ارتفاع ساقه بهبود یافت (۲۲). همچنین افزایش دی اکسید کربن تا سطح ۱۵۰۰-۱۰۰۰ میکرولیتر در لیتر ارتفاع ساقه گل‌های داودی، ژربرا و افوربیا را تا ۱۰ سانتیمتر نسبت به شاهد افزایش داد (۲۶). در گیاه آلروپوس لیتورالیس^۳ مشاهده شده است، تنش شوری ۳۰۰ میلی مولار بر متر میزان بافت خشک بخش هوایی و طول ساقه را به ترتیب ۳۰ و ۱۳ درصد کاهش داد (۳).

حجم و طول ریشه

نتایج این پژوهش نشان داد اثر ساده شوری و هم چنین برهمکنش شوری و دی اکسید کربن بر میانگین دو صفت طول و حجم ریشه معنی دار بود ($p < 0.01$). بررسی اثر ساده تنش شوری نشان داد با افزایش تنش، در سطح ۳۰۰ میلی مولار نمک، میانگین طول ریشه ۲۰ درصد نسبت به میانگین شاهد کاهش یافت (جدول ۳). همچنین تنش شوری حجم ریشه را نیز به طور منفی تحت تاثیر

این در حالی است که برهمکنش دو عامل شوری و دی اکسید کربن در صفات قطر ساقه و تعداد برگ معنی دار نشد و در سطح برگ و ارتفاع ساقه به ترتیب در سطح احتمال ۱ و ۵٪ تفاوت معنی داری نشان داد (جدول ۲). به این ترتیب بیشترین تعداد برگ، مربوط به شوری صفر میلی مولار، با میانگین ۶۹/۱۱ و غلظت ۱۰۵۰ پی پی ام به میزان ۵۷/۲۲ برای هر گیاه بود (جدول ۳). بررسی اثر ساده دو عامل مورد بررسی نشان داد با افزایش غلظت دی اکسید کربن تا ۷۰۰ میکرولیتر در لیتر، میانگین سطح برگ ۳۴ درصد نسبت به میانگین شاهد افزایش یافت، در حالی که غلظت ۱۰۵۰ میکرولیتر در لیتر دی اکسید کربن، سطح برگ را نسبت به شاهد ۱۵/۶ درصد کاهش داد (جدول ۳). از طرفی با افزایش سطوح شوری به تدریج از میزان میانگین این صفت کم شد (جدول ۳). همچنین برهمکنش دو تیمار شوری و دی اکسید کربن نشان داد در شرایط عدم استفاده از آب حاوی نمک (شاهد)، غلظت ۷۰۰ میکرولیتر در لیتر دی اکسید کربن میانگین سطح برگ را نسبت به غلظت ۳۸۰ میکرولیتر در لیتر دی اکسید کربن ۱۷۸/۴۱۶ سانتیمتر مربع بهبود بخشیده و با افزایش غلظت دی اکسید کربن از ۷۰۰ به ۱۰۵۰ میکرولیتر در لیتر، در همین سطح از شوری، سطح برگ کاهش چشم گیری نشان داد (جدول ۶). در بالاترین سطح دی اکسید کربن، ارتفاع بوته نسبت به شاهد ۱۳/۹۴ سانتیمتر افزایش یافت (جدول ۳). از طرفی با اعمال تیمار شوری به تدریج از میانگین مقادیر این صفت کاسته شد، به طوریکه میانگین ارتفاع بوته از ۶۳/۵ سانتیمتر در شرایط عدم تنش به ۳۹/۷ سانتیمتر در تنش شدید رسید. بیشترین میانگین ارتفاع بوته در سطح ۱۰۵۰ میکرولیتر در لیتر دی اکسید کربن و در شاهد تنش برابر ۷۴/۶ سانتیمتر مشاهده شد (جدول ۶). با افزایش دی اکسید کربن از ۳۸۰ به ۷۰۰ میکرولیتر در لیتر قطر ساقه ۲۳ درصد و با افزایش دی اکسید کربن از ۷۰۰ به ۱۰۵۰ میکرولیتر در لیتر ۱۴ درصد افزایش داشت (جدول ۳). ضمن اینکه با افزایش شوری از صفر به ۱۵۰ میلی مولار میانگین قطر ساقه از ۸/۴ به ۶/۶ سانتیمتر رسید. از آنجا که یک رابطه مثبت بین افزایش سرعت رشد با زمان ظهور و توسعه برگ های آنها وجود دارد، افزایش غلظت دی اکسید کربن از طریق افزایش سرعت رشد، باعث افزایش تعداد برگ آنها می گردد (۱۶). گزارش شده است افزایش غلظت دی اکسید کربن از ۳۸۰ به ۷۵۰ میکرولیتر در لیتر تعداد برگ های گیاه *Guzmania hilda* را به طور معنی داری افزایش داد (۱۲). همچنین افزایش دی اکسید کربن به میزان ۱۰۰۰ تا ۱۵۰۰ میکرولیتر در لیتر تعداد برگ در گل های بگونیا، افوربیا^۱ و افلاندر^۲ را

2- *Aphelandra squarrosa*

3- *Aeluropus littoralis*

1- *Euphorbia pulcherrima*

انتقال انتخابی مواد که در اثر نامناسب بودن شرایط شیمیایی خاک ایجاد شود، می تواند از طریق فراهم نمودن نسبت نا مطلوب K/Na روی فرآیندهای فیزیولوژیکی گیاه تاثیر منفی گذاشته و به اصطلاح ایجاد مسمومیت کند. در صورتی که گیاه بخواهد از مکانیزم های اجتناب که شامل تراوش یون ها به بیرون ریشه، جذب توسط سلول های پاراناشیمی آوند چوبی، سیستم مبادله بین آوند آبکش و توزیع شیب یونی بین بخش های در حال رشد و غیره هستند استفاده کند، باید نمک موجود در سیتوپلاسم خود را در حد پایین نگه دارد (۶)، که این عمل ممکن است باعث عدم توسعه ریشه، چوب پنبه ای شدن و در نتیجه کاهش طول آن شود. در گیاه مرتعی آلروپوس لیتورالیس^۱ مشاهده شده است طول ریشه تحت تنش شوری ۳۰۰ میلی مولار کاهش یافت (۳).

قرار داد. به گونه ای که در تنش شدید میانگین حجم ریشه ۵۰ درصد نسبت به میانگین شاهد کاهش یافت. نتایج بر همکنش دو عامل مورد بررسی نیز نشان داد بیشترین حجم ریشه در تیمار بدون تنش (شاهد) و در غلظت های ۳۸۰ و ۷۰۰ میکرولیتر در لیتر دی اکسیدکربن به ترتیب برابر ۱۸/۳۳ و ۱۸/۵۰ سانتیمتر مکعب بود (جدول ۶)، و بیشترین طول ریشه نیز در غلظت ۳۸۰ میکرولیتر در لیتر دی اکسیدکربن و در سطح ۱۵۰ میلی مولار تنش شوری مشاهده شد (جدول ۶). طول ریشه و شوری با یکدیگر رابطه معکوس دارند. افزایش شوری تا ۳۰۰ میلی مولار طول ریشه را کم کرد. در واقع ویژگی جذب انتخابی در ریشه به مشابه یک فیلتر، عبور یونها را کنترل و نسبت مطلوب یون های سدیم و پتاسیم را برای فعالیت های مطلوب فراهم ساخته است (۳۳). هرگونه اختلال در سیستم جذب و

جدول ۴- میانگین مربعات حاصل از تجزیه واریانس صفات فیزیولوژیک اندازه گیری شده در گل آمارانتوس

منابع تغییر	درجه آزادی	شاخص کلروفیل	هدایت روزنه ای	نشت الکترولیت	محتوای رطوبت نسبی
دی اکسیدکربن	۲	۱۳/۴۲ *	۷۰/۸۳ **	۱۲۶۷/۸۶ **	۱۴۷۲/۲۰ **
خطا	۶	۲/۳۸	۱/۵۹	۲۲/۰۷	۲۸/۲۸
تنش شوری	۲	۷۳/۰۱ **	۲۸/۳۹ **	۴۶۷۵/۱۱ **	۲۴۷۵/۶۹ **
دی اکسیدکربن × تنش شوری	۴	۵۱/۱۴ ns	۴/۶۲ ns	۶۲۳/۶۷ **	۶۸۷/۴۴ **
خطا	۱۲	۳/۷۱	۲/۴۵	۷۱/۸۲	۷/۵۴

** و *: به ترتیب معنی دار در سطح احتمال ۱ و ۵ درصد و ns بیانگر عدم تفاوت معنی دار می باشد.

جدول ۵- مقایسه میانگین اثرات ساده دی اکسیدکربن و شوری بر صفات فیزیولوژیک گل آمارانتوس

تیمار	شاخص کلروفیل	هدایت روزنه ای (mmol.m ⁻² .s ⁻¹)	نشت الکترولیت (%)	محتوای رطوبت نسبی (%)
دی اکسیدکربن (μl.l ⁻¹)				
۳۸۰	۲۳/۷ ^b	۸/۴۶ ^b	۵۴/۹۱ ^a	۴۵/۰۹ ^b
۷۰۰	۲۳/۹۴ ^b	۹/۴۲ ^b	۳۶/۸۹ ^b	۶۷/۰۵ ^a
۱۰۵۰	۲۵/۹۷ ^a	۱۳/۷۳ ^a	۵۹/۲۹ ^a	۶۷/۴۳ ^a
شوری (mM)				
۰	۲۷/۵ ^a	۱۲/۵۳ ^a	۲۵/۹۲ ^c	۷۷/۱۳ ^a
۱۵۰	۲۴/۴ ^b	۹/۱۲ ^b	۵۴/۱۵ ^b	۵۸/۴۰ ^b
۳۰۰	۲۱/۸ ^c	۹/۹۶ ^b	۷۱/۰۳ ^a	۴۴/۰۵ ^c

میانگین هایی که در هر ستون دارای حروف مشترک می باشند، مطابق آزمون LSD (p < 0.05) تفاوت معنی داری ندارند.

جدول ۶- مقایسه میانگین برهمکنش دی اکسید کربن و شوری بر صفات مورفوفیزیولوژیک آمارانتوس

دی اکسید کربن	شوری	سطح برگ	ارتفاع بوته	طول ریشه	حجم ریشه	محتوای رطوبت نسبی (%)
($\mu\text{L.L}^{-1}$)	(mM)	(cm^2)	(cm)	(cm)	(cm^3)	(%)
.	.	۱۰۰/۱۶ ^b	۵۳/۸۳ ^b	۳۱/۱۶ ^b	۱۸/۳۳ ^a	۷۵/۳۹ ^b
۳۸۰	۱۵۰	۱۳۴/۵۶ ^e	۳۹/۶۶ ^c	۳۵ ^a	۱۴ ^b	۴۴/۶۹ ^e
.	۳۰۰	۱۵۸/۷۸ ^e	۳۵/۳۳ ^c	۲۲/۶۶ ^e	۱۳/۳۳ ^{bc}	۱۵/۱۹ ^f
.	.	۱۱۷۸/۵۸ ^a	۶۲/۱۶ ^b	۲۵/۱۶ ^{cde}	۱۸/۵۰ ^a	۸۱/۷۶ ^a
۷۰۰	۱۵۰	۳۵۸/۲۶ ^d	۳۵/۱۶ ^c	۳۳ ^e	۱۰ ^d	۷۱/۹۶ ^{bc}
.	۳۰۰	۲۰۲/۱۴ ^{de}	۴۳ ^c	۲۷/۱۶ ^{cd}	۷/۵۰ ^e	۴۷/۴۳ ^e
.	.	۶۶۶/۷۷ ^c	۷۴/۶۶ ^a	۲۷/۸۳ ^c	۱۰/۸۳ ^d	۷۴/۲۳ ^{bc}
۱۰۵۰	۱۵۰	۲۸۷/۱۸ ^{de}	۵۵ ^b	۲۴/۱۶ ^{de}	۱۱/۶۶ ^{cd}	۵۸/۵۴ ^d
.	۳۰۰	۱۳۸/۰۴ ^e	۴۱ ^c	۱۷/۵۰ ^f	۲/۸۳ ^f	۶۹/۵۳ ^c

میانگین هایی که در هر ستون دارای حروف مشترک می باشند، مطابق آزمون LSD ($p < 0.05$) تفاوت معنی داری ندارد.

نمک با افزایش پتانسیل اسمزی محیط اطراف ریشه سبب بسته شدن روزنه ها و کاهش هدایت روزنه ای گردیده است (۴). در شرایط تنش شوری گیاه به طور موقت دچار کمبود آب شده، که خود در افزایش هورمون آبسزیک اسید و به دنبال آن بسته شدن روزنه ها موثر است (۴). همچنین مطالعه بر همکنش دو عامل مورد بررسی نشان داد با افزایش سطوح تنش، به تدریج از میانگین میزان هدایت روزنه ای کم شد (جدول ۶). با افزایش دی اکسید کربن در تحقیق حاضر میزان هدایت روزنه ای افزایش یافت. ماوروگیانوپولوس و همکاران (۲۲) این افزایش را به دمای برگ در زمان اندازه گیری هدایت روزنه ای و میزان تبخیر از سطح برگ نسبت داده اند. در طالبی (۲۲) گزارش شده است افزایش دی اکسید کربن از ۸۰۰ به ۱۲۰۰ پی پی ام در شرایط شوری منجر به افزایش هدایت روزنه ای شده است.

نشت الکترولیت، محتوای رطوبت نسبی

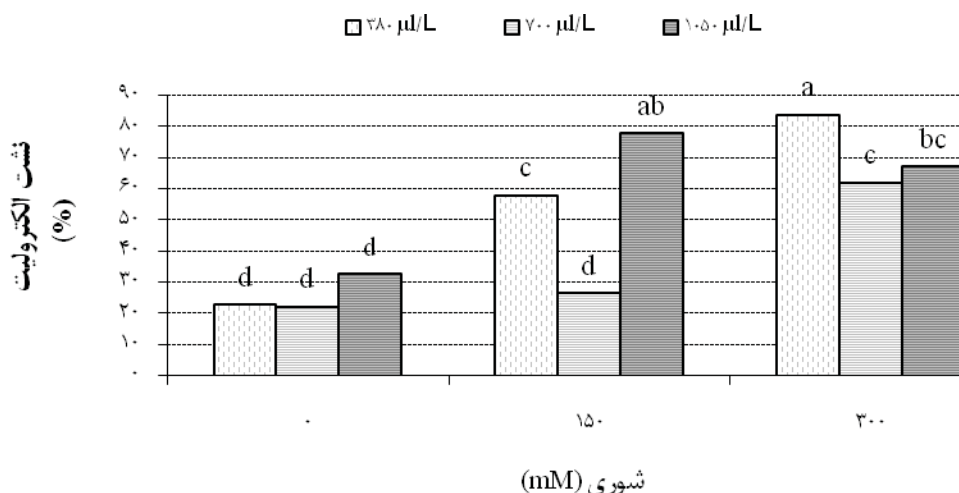
نتایج آزمایش فوق نشان داد که اثر ساده و متقابل دو عامل مورد بررسی بر درصد نشت الکترولیت و محتوای رطوبت نسبی معنی دار بود ($p < 0.01$). با اعمال تنش شوری، به تدریج میزان نشت الکترولیت افزایش و محتوای رطوبت نسبی کاهش یافت. به طوریکه در بالاترین سطح تنش نشت الکترولیت و محتوای رطوبت نسبی به ترتیب به ۷۱ و ۴۴ درصد رسید. از طرفی بررسی اثر متقابل دو عامل دی اکسید کربن و شوری نشان داد افزایش دی اکسید کربن می تواند در کاهش درصد نشت الکترولیت موثر باشد. اعمال تیمار ۷۰۰ و ۱۰۵۰ میکرولیتر در لیتر دی اکسید کربن در بالاترین سطح نمک درصد نشت الکترولیت را به ترتیب به میزان ۲۶ و ۱۹ درصد نسبت به میانگین شاهد دی اکسید کربن کاهش داد (شکل ۳).

در نتایج بدست آمده از پژوهش حاضر، افزایش دی اکسید کربن باعث کاهش طول و حجم ریشه شد (جدول ۲)، اما مطالعات نشان داده است دی اکسید کربن در غلظت ۱۰۰۰ تا ۲۰۰۰ میکرولیتر در لیتر باعث طولی شدن ریشه گیاهانی نظیر بگونیا، کامپانولا، ماگنولیا^۱ و پیرومیا^۲ می گردد، ضمن اینکه درصد ریشه دهی را در میخک، داودی، عشقه و پلارگونوم افزایش داد (۲۶). بوکر و همکاران (۸)، نشان دادند که مطالعات افزایش غلظت دی اکسید کربن در گلدان با مشکل کاهش حجم ریشه همراه بود که خود باعث کاهش ظرفیت فتوسنتزی به علت بر هم خوردن تعادل کربوهیدراتی منبع- مخزن شد و این فیدبک ممانعتی در گیاهان رشد یافته در خاک مزرعه کمتر دیده شد. بنابراین اگر این آزمایش در شرایط مزرعه ای انجام می شد احتمال افزایش طول و حجم ریشه وجود داشت.

هدایت روزنه ای

نتایج نشان داد اثر ساده تنش شوری و دی اکسید کربن بر میانگین هدایت روزنه ای در سطح احتمال ۱ درصد معنی دار بود ($p < 0.01$). این در حالی است که بر همکنش شوری و دی اکسید کربن بر میانگین هدایت روزنه ای تأثیر معنی داری نداشت. با افزایش میزان تنش از مقدار هدایت روزنه ای کم شد (جدول ۳). به طوری که تنش ۱۵۰ میلی مولار کلریسدیم میانگین هدایت روزنه ای را نسبت به شاهد برابر ۲۷/۲ درصد کاهش داد. در ارتباط با کاهش هدایت روزنه ای تحت تأثیر تنش شوری می توان گفت سمیت بسیار شدید

- 1- *Begonia × hiemalis*
- 2- *Campanula isophylla*
- 3- *Magnolia sieboldii*
- 4- *Peperomia glabella*

شکل ۳- تاثیر غلظت های متفاوت دی اکسیدکربن بر نشت الکترولیت آمارانتوس زینتی در شرایط تنش شوری

شاخص کلروفیل

مقایسه میانگین های مربوط به صفت شاخص کلروفیل (عدد اسپد) نشان داد اثرات ساده دی اکسیدکربن و شوری به ترتیب در سطح احتمال ۵ و ۱ درصد معنی دار است (جدول ۴). این در حالی است که برهمکنش دو عامل مورد اندازه گیری معنی دار نشد. در این گیاه نیز شوری شاخص کلروفیل را کم کرد. در تیماری که گیاهان تنها با آب مقطر آبیاری می شدند شاخص کلروفیل برابر ۲۷/۵ اندازه گیری شد و در شدید ترین تنش شوری اعمال شده (۳۰۰ میلی مولار) این میزان به ۲۱/۸ رسید (جدول ۵). همچنین بررسی اثر ساده دی اکسیدکربن نشان داد با افزایش دی اکسیدکربن از ۷۰۰ میکرولیتر در لیتر به ۱۰۵۰ میکرولیتر در لیتر شاخص کلروفیل ۸ درصد افزایش یافت.

کاهش میزان کلروفیل در اثر شوری می تواند به دلیل کاهش ساخت آن و یا افزایش تجزیه آن باشد. ساتوز (۳۳) گزارش کرد که در روزهای اولیه پس از تنش شوری فعالیت آنزیم کلروفیلاز که سبب تجزیه کلروفیل می شود افزایش می یابد، ولی با گذشت زمان و در غلظت های بالاتر نمک، کاهش ساخت کلروفیل، دلیل اصلی کاهش میزان آن است. زیرا شوری زیاد مانع تشکیل ALA¹ می شود. ALA پیش ماده پروتو کلروفیل است که در معرض نور تبدیل به کلروفیل می شود. این در حالی است که بر همکنش دو عامل دی اکسیدکربن و شوری در گیاه چهار کربنه *Spartina densiflora* نشان داد با افزایش شوری تا ۵۱۰ میلی مولار در هر دو سطح دی اکسیدکربن استفاده شده (۳۸۰ و ۷۰۰ میکرولیتر در لیتر) میزان رنگدانه های فتوسنتزی افزایش می یابد (۱۳). برهمکنش شوری و دی اکسیدکربن

محتوای نسبی آب برگ همبستگی بالایی با پتانسیل آب برگ دارد و کاهش محتوای آب نسبی برگ منجر به بسته شدن روزنه ها، کاهش فتوسنتز و در مقادیر شدید منجر به توقف انتقال الکترون، ممانعت نوری و تخریب غشا می شود. بیشترین محتوای رطوبت نسبی در غلظت ۷۰۰ میکرولیتر در لیتر دی اکسیدکربن و شاهد شوری (صفر میلی مولار کلرید سدیم) برابر ۸۲ درصد مشاهده شد. در واقع نشت الکترولیت بیانگر میزان آسیب دیدگی غشای سلولی است. در شرایط تنش نسبت یون سدیم به پتاسیم افزایش می یابد. افزایش یون های سدیم منجر به آسیب دیدگی غشای سلولی می گردد. مطلب فوق در گیاه نخل روغنی تحت تنش شوری نیز به اثبات رسیده است (۹).

کاهش محتوای رطوبت نسبی در برگ ابتدا به دلیل بسته شدن روزنه ها و کاهش فتوسنتز و با افزایش شوری به دلیل توقف انتقال الکترون و ممانعت نوری در چرخه فتوسنتزی می باشد. لوپز و همکاران (۲۱)، با بررسی برهمکنش شوری و دی اکسیدکربن در گیاه جو گزارش کرد در شرایط شاهد میزان محتوای رطوبت نسبی ۹۷ درصد بود ولی در بیشترین سطح شوری (۲۴۰ میلی مولار) در دی اکسیدکربن ۳۵۰ میکرولیتر در لیتر (شاهد) به ۸۵ درصد رسید. این در حالی است که در همین سطح از شوری با افزایش گاز دی اکسیدکربن تا ۷۰۰ میکرولیتر در لیتر میزان محتوای رطوبت نسبی به ۹۰ درصد رسید. در گیاه *Aster tripolium* مشاهده شد با افزایش محتوای نسبی آب برگ با افزایش شوری از شاهد تا ۲۵ درصد نمک دریا (SWS) از ۸۶ درصد تا ۸۸ درصد افزایش یافت ولی با افزایش میزان شوری رو به کاهش گذاشت (۱۵).

1- Aminolaevulinic acid

نتیجه گیری

آنچه مسلم است افزایش تنش شوری بر کلیه صفات مورفولوژیک اندازه گیری شده از جمله ارتفاع ساقه، تعداد برگ، وزن خشک اندام هوایی و ریشه اثر کاهشی داشته است. از طرفی افزایش دی اکسید کربن باعث بهبود اثرات سوء شوری شد، به طوری که در گیاه زینتی آمارانتوس در صفاتی نظیر سطح برگ و نشت الکترولیت، غلظت ۷۰۰ میکرولیتر در لیتر و در صفاتی مثل وزن خشک ریشه و اندام هوایی و ارتفاع بوته غلظت ۱۰۵۰ میکرولیتر در لیتر دی اکسید کربن عکس العمل بهتری را نسبت به شوری نشان داد.

در طالایی (۲۲) نشان داده است محتوای کلروفیل با افزایش دی اکسید کربن از ۴۰۰ به ۸۰۰ میکرولیتر در لیتر افزایش یافته و از طرفی افزایش شوری تا ۵۰ میلی مولار منجر به کاهش مقادیر این صفت شده است. این در حالی است که چن و همکاران (۱۰)، در مطالعات خود بر گیاه پپینو^۱ گزارش کردند افزایش شوری و دی اکسید کربن به طور هم زمان منجر به کاهش مقادیر کلروفیل می شود.

منابع

- ۱- شور م، گلدانی م. و مندنی ف. ۱۳۸۸. اثر افزایش غلظت دی اکسید کربن بر صفات مورفوفیزیولوژیکی گل جعفری (*Tagetes spp*)، ابری (*Ageratum spp*) و رعنا زینیا (*Gaillardia spp*) در شرایط گلخانه. مجله بوم شناسی کشاورزی ۱ (۲): ۱۰۱ - ۱۰۸.
- ۲- نصیری محلاتی م، کوچکی ع.ر. و رضوانی مقدم پ. ۱۳۸۱. اثر تغییر اقلیم جهانی بر تولیدات کشاورزی. انتشارات دانشگاه فردوسی مشهد. ۳۸۸ص.
- 3- Abbasi F., Khavari Nagad R.A., Koocheki A., and Fahimi H. 2002. Effect of salinity on growth and physiological aspects of *Aleuropus Littoralis*. Biaban 7(1).
- 4- Aldesuquy H.S., and Ibrahim A.H. 2001. Interactive effect of seawater and growth bio- regulators on water relations, abscisic acid concentration, and yield of wheat plants. *Journal of Agron Crop Sciences*, 187: 185-193.
- 5- Beerling D.J., and Kelly C.K. 1997. Stomatal density responses of temperate woodland plants over the past seven decades of CO₂ increase: a comparison of Salisbury with contemporary data. *American Journal of Botany*, 84: 1572-1583.
- 6- Blum A. 1988. Salinity resistance. CRC. (Press).
- 7- Bohnert H.J., and Jensen R.G. 1996. Metabolic engineering for increased salt tolerance the next step. *Australian Journal of Plant Physiology*, 23: 661-667.
- 8- Booker F.L., Miller J.E., Pursley W.A., and Stefanski L.A. 2005. Comparative responses of container versus ground- grown soybean to elevated carbon dioxide and ozone. *Crop Science*, 45: 883-895.
- 9- Cha-um S., Takabe T., and Kirdmanee C. 2010. Ion Contents, relative electrolyte leakage, proline accumulation, photosynthetic abilities and growth characters of oil palm seedlings in response to salt stress. *Pakistan Journal of Botani*, 42: 2191-2020.
- 10- Chen K., Hu G., Keutgen N., Janssens M.J., and Lenz F. 1999. Effects of NaCl salinity and CO₂ enrichment on pepino (*Solanum muricatum* Ait.): II. Leaf photosynthetic properties and gas exchange. *Scientia Horticulturae*, 81: 43-56.
- 11- Cheng W., Sakai H., Yagi K., and Hasegawa T. 2009. Interactions of elevated CO₂ and night temperature on rice growth and yield. *Agricultural and Forest meteorology*, 149: 51-58.
- 12- Croonenborghs S., Ceusters J., Londers E., and De Proft M.P. 2009. Effect of elevated CO₂ on growth and morphological characteristics of ornamental bromeliads. *Scientia Horticulture*, 121: 192-198.
- 13- Figueroa M.E. 2010. Synergic effect of salinity and CO₂ enrichment on growth and photosynthetic responses of the invasive cordgrass *Spartina densiflora*. *Journal of Experimental Botany*, 1-12.
- 14- Fritsch F.B., Boote K.J., Sollenberger L.E., Allen J.L.H., and Sinclair T.R. 1999. Carbon dioxide and temperature effects on forage establishment: photosynthesis and biomass production. *Global Change Biology*, 5: 441-453.
- 15- Geissler N., Hussin S., and Koyro H.W. 2009. Interactive effects of NaCl salinity and elevated atmospheric CO₂ concentration on growth, photosynthesis, water relations and chemical composition of the potential cash crop halophyte *Aster tripolium* L. *Environmental and Experimental Botany*, 65: 220-231.
- 16- Heienemann A.B., Maia A.H.N., Dourado-Neto D., Ingram K, T., and Hoogenboom G. 2006. Soybean (*Glycine max* (L.) Merr) Growth and development response to CO₂ enrichment under different temperature regimes. *European Journal of Agronomy*, 24: 52-61.
- 17- Kerepesi H., and Galiba G. 2000. Osmotic and salt stress Induced alteration in soluble carbohydrate content in

- wheat seedling. *Crop Science*, 40: 482-487.
- 18- Knapp A.K., Hamerlyn C.K., and Owensby C.E. 1993. Photosynthetic and water relations response to elevated CO₂ in the C₄ grass. *Andropogon gerardii*. *International Journal Plant Science*, 154: 459-466.
 - 19- Leakey A.D.B., Uribeharrea M., Ainsworth E.A., Naidu S.L., Rogers A., and Ort D.R. 2006. Photosynthesis, productivity, and yield of maize are not affected by open-air elevation of CO₂ concentration in the absence of drought. *Plant Physiology*, 140: 779-90.
 - 20- Levitt J. 1980. Salt and ion stresses in: Responses of plant to environmental stress. Academic Press, INC.
 - 21- Lopez U.P., Robredo A., Lacuesta M., Mena-Petite A., and Noz-Rueda A.M. 2009. The impact of salt stress on the water status of barley plants is partially mitigated by elevated CO₂. *Environmental and Experimental Botany*, 66: 463-470.
 - 22- Mavrogianopoulos G.N., Spanakis J., and Tsikalas P. 1999. Effect of carbon dioxide enrichment and salinity on photosynthesis and yield in melon. *Scientia Horticulturae*, 79: 51-63.
 - 23- Melgar J.C., Syvertsen P., and Garcia-Sanchez F. 2008. Can elevated CO₂ improve salt tolerance in olive trees? *Journal of Plant Physiology*, 165: 631-640.
 - 24- Mortensen L.M., and Moe R. 1992. Effects of CO₂ enrichment and different day/night temperature combinations on growth and flowering of *Rosa L.* and *Kalanchoe blossfeldiana V.* pollen. *Scientia Horticulturae*, 51: 145-153.
 - 25- Mortensen L.M. 1987. Review: CO₂ enrichment in Greenhouses. *Crop Responses. Scientia Horticulturae*, 33: 1-25.
 - 26- Mortensen L.M. 1986a. Effect of relative humidity on growth and flowering of some greenhouse plants. *Scientia Horticulturae*, 29: 301-307.
 - 27- Mortensen L.M. 1986b. Effect of intermittent as compared to continuous CO₂ enrichment on growth and flowering of *Chrysanthemum X morifolium* Ramat. and *Saintpaulia ionantha* H. Wendl. *Scientia horticulture*, 29(3): 283-289.
 - 28- Nilsen S., Hovland K., Dons C., and Sletten S.P. 1983. Effect of CO₂ enrichment on photosynthesis, growth and yield of tomato. *Scientia Horticulturae*, 20: 1-14.
 - 29- Pessaraki M., Tucker T.C., and Nakabayashi K. 1991. Growth response of barley and wheat to salt stress. *Journal of Plant Nutrition*, 14: 331-340.
 - 30- Poorter H. 1993. Interspecific variation in the growth response of plants to an elevated ambient CO₂ concentration. *Vegetatio*, 104/105: 77-97.
 - 31- Rastegar M.A. 2005. Weeds plant. University of Tehran. Press.
 - 32- Rawson H.M., Iong M.J., and Munns R. 1988. Growth and development in NaCl treated plants. *Journal of Plant Physiology*, 15: 519-527.
 - 33- Santos C.V. 2004. Regulation of chlorophyll biosynthesis and degradation by salt stress in sunflower leaves. *Scientia Horticulturae*, 103:93-99.
 - 34- Shabala S., Babourina O., and Newman H. 2000. Ion specific mechanisms of osmoregulation in bean mesophyll cells. *Journal of Experimental Botany*, 51: 1243-1253.
 - 35- Tremblay N., and Gosselin A. 1998. Effect of Carbon dioxide Enrichment and light. *Hort technology*, 8(4): 524-528.
 - 36- Upreti D.C., Dwivedi J.N., and Mohan V.R. 2002. Effect of elevated carbon dioxide concentration on the stomatal parameters of rice cultivars. *Photosynthetica*, 40: 315-319.
 - 37- Ziska L.H., and Bunce J.A. 1997. Influence of increasing carbon dioxide concentration on the photosynthetic and growth stimulation of selected C₄ crops and weeds. *Photosynthesis Research*, 54: 199-208.